„Danskeren,"

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES-BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.
udgivet af
Danish Lutheran Publishing House,
Blair, Nebraska.

„Danskeren" udgaar Onsdag i hver Uge.
Pris pr. Aargang:
De Forenede Stater $1.50. Udlandet $2.00
Bladet betales i Forskud.
Bestilling, Betaling, Adresseforandring etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres
DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør:
A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter.

Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danskeren"s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Støtte.

Missouri er en af de Stater, som stemte „vaadt" i November. Uden for St. Louis stemte Staten „tørt", men denne Storby mødte op med saa stort Flertal for Saloontrafikken, at Statens Ønske for øvrigt ingen Betydning fik.

Af 232 Elever, som frekventerer Capital Universitets forskellige Afdelinger, Berlev, Ohio, har ifl. A. L. S. omkring 80 Procent Præstegerningen som Livskald for Øje. 35 af de 58, som optoges paa Skolen i Aar, begynder deres Studier med Præstegerningen som Maal.

Den svensk-lutherske Augustana-Synode er ifl. Am. S. Surv. i Færd med at samle følgende Fonds: til Gustavus Adolphus College, St. Peter, Minn., $250,000; til Bethany College, Lindsborg, Kansas, 250,000; Minnesota College, Minneapolis, Minn., $100,000; til Pension for udtjente Præster $500,000 til Luther College, Wahoo, Nebr., $100,000; til Augustana College, Rock Island, Illinois $250,000.

Bibelen paa Slagmarkerne. Gennem Fonds, der er indsamlet i Amerika for Bibelens Udbredelse i de kæmpende Hære i Europa, er følgende Eksemplarer bleven uddelt: 55,199 i Frankrig; 471,316 i Centraleuropa, omfattende Tyskland, Østrig, Serbien, Rumænien og Balkan; 31,250 i Italien; 80,000 i Rusland. 150,000 er uddelt gennem den internationale kristelige Forening af unge Mænd i de forskellige Lande. Søndagsskolernes Verdensforbund har sat sig som Maal at udbrede en Million Eksemplarer af Bibelen.

Den verdensberømte Astronom Dr. Percival Lowell er for nylig pludselig død af Apoplexie ved sit Observatorium i Flagstaff, Arizona, 61 Aar gammel. Han havde viet flere Aar af sit Liv til Studiet af Planeten Mars, og han mente, at den uden Tvivl (reasonable doubt) er beboet. Han valgte Flagstaff som Pladsen, hvorfra han vilde studere Planeten, paa Grund af den mærkværdige klare Atmosfære i Arizona. Dr. Lowell var Broder til Præsident Lowell af Harvard Universitet.

Angaaende den forestaaende Firehundredaarsfest for den lutherske Reformation skriver „New York Times": „I Forbindelse med 10 Maaneders Festligholdelse af Firehundredaarsmindet for Reformationen, begyndende i Januar, vil der i mange amerikanske Byer blive givet religiøse Indlæg, beregnede paa at vise Protestantismens Fremgang i de 400 Aar, den har bestaaet. Det ledende Nummer i New Yorks Tribut vil blive J. P. Morgans berømte Martin Luther Samling.

Republikanernes Stemmetal i Repræsentanthuset. Republikanerne vandt mere i Kongressens Underhus ved sidste Valg end man straks antog. Siden Stemmegivningen er bleven officielt opgjort, viser Forholdet sig at være: Af Husets 435 Medlemmer er 217 Republikanere, 212 Demokrater, 2 Progressive, 1 Prohibitionist, 1 Socialist, 1 Protektionist og 1 fristaaende. Omkring 1,500 i Underhuset ansatte Personer, hvis Pladser beroede paa demokratisk Kontrol, har begyndt at se sig om efter anden Beskæftigelse.

„Misteltenen" er Navnet paa et Julemagasin, udgivet af Axel Andersen, Inc., Omaha, Nebr., og sendt os til Anmeldelse. Det er et smukt udstyret Julehefte paa 44 Sider. Det er fjerde Aar, Magasinets udgaar, og det har før været solgt til 75 Cts. men er i Aar nedsat til 50 Cts., uagtet det er rigere paa Indhold og bedre udstyret end tidligere. Af Indholdet skal vi nævne en Skitse af Prof. P. S. Vig og nogle af hans Forfædre ved Roger Nielsen og „Peter Lassens Liv og Eftermæle" ved Alfred G. Andersen.

„En Luther Kirke i Des Moines". Derom skriver Past. B. Nordentoft i sidste Nr. af „Dannevirke" bl. a.:

Det er med Villie, at jeg ikke giver disse Linier Overskriften: En Luther-Kirke ved Grand View College; ti jeg ønsker ikke, at en Kirke skal være et Appendix til en Skole, men en Bygning, der hæver og højner sig højt op over alt, hvad der hedder Skole. Vort Samfund har desværre i Aartier lidt under, at Skolespørgsmaal ofte optog Sindene meget mere end Tilbedelse i Aand og Sandhed. Hvis en Kirke i Des Moines skal blive mere end et Appendix til Grand View College i Lighed med Kirkefløjen i mange af de gamle danske Herregaarde, maa den nødvendigvis være en selvstændig Institution uden Afhængighed af Skolen. Hvis et Menighedsliv i Tilknytning til vort Kirkesamfund skal rigtig udfolde sig og blomstre i Des Moines, maa Menigheden der ikke blot naa til at have **egen Kirke**, men ogsaa snart naa til at faa **egen Præst**, som kan give hele sin Tid og hele sin Kraft til at missionere blandt Landsmænd i den store By, hvor der tillige som saa mange andre Steder findes en hel Del Vigtigpetere og Daarer, som mener, de saa godt kan klare sig her i Verden uden Kirke og Kristendom. Der maa sikkert nu være bedre Betingelser end nogen Sinde før for at samle en god Menighed i Des Moines; men jeg tror aldrig rigtig, det vil lykkes, saa længe Menighedens Præst skal være en af Skolens Lærere, for hvem nødvendigvis Lærergerningen maa blive Nummer et.

Tyskernes Deportering af Belgiere.

Regeringen i Washington protesterer

Under 8. Dec. offentliggjordes i Washington en Protestnote imod Tyskernes Deportition af Belgiere, som allerede den 29. November var afsendt telegrafisk til den amerikanske Charge d'Affaires Mr. Grew i Berlin med Paalæg om at overlevere den til den tyske Rigskansler. Protesten lyder i Oversættelse:

„De Forenede Staters Regering har med største Bekymring og Sorg bragt i Erfaring, at den tyske Regering er slaaet ind paa den Politik at udføre en Del af den belgiske civile Befolkning i den Hensigt at tvinge dem til at arbejde i Tyskland, og ser sig tvungen til at protestere, i venlig men yderst alvorlig Aand, imod saadan Handling som en Overtrædelse af alle Præcedenser og imod disse internationale humane Principper, som længe har været vedtaget og fulgt af civiliserede Nationer i deres Behandling af ikke-kæmpende.

Endvidere er de Forenede Staters Regering overbevist om, at Virkningen af denne Politik, naar den fortsættes, efter al Sandsynlighed vil blive skæbnesvanger for Hjælpearbejdet i Belgien, der var humant anlagt og heldigt udført, et Resultat, der vil blive almindelig beklaget, og som antageligvis alvorligt vil fortrædige den tyske Regering."

Der er, da dette skrives, intet Svar modtaget fra Tyskland paa denne Protestnote, og det siges fra Washington, at da de amerikanske Forestillinger i Tyskland — saavel som de spanske, hollandske og pavelige — intet har frugtet, saa ser det ud til, at det eneste, Regeringen kan foretage sig i Sagen, er at offentliggøre alle Fakta i den. De diplomatiske Hjælpekilder er udtømt. United States repræsenteres ikke Belgien i Berlin, og der tales i officielle Kredse om, at vor Regering allerede er gaaet videre i Sagen, end konventionelle diplomatiske Rettigheder tillader.

— — —

Fra Havre, Frankrig, hvor den belgiske Regering har Sæde, meldes under 9. Dec.:

„500 belgiske Jurister, hvoriblandt Dommere i Kassationsretten i Brüssel, i Appelretterne og Handelsretterne, har undertegnet en Protest til Militærguvernøren i Belgien, Gen. von Bissing; mod Deportationen af Belgierne. Protesten siger, at Bortførингen er i Strid med Lov og Ret, og der anmodes om, at Deportationsdekreterne maa blive omstødt. „Et Menneske er Herre over sin Person," hedder det, „over sin Energi og over sin Villie. Paatvunget Arbejde er en Straf, som er forbeholdt store Forbrydelser."

25 belgiske Senatorer og 23 belgiske Deputerede, som er bosiddende i Brüssel, har paataget sig den Risiko at sende Guvernør von Bissing en af dem undertegnet Protest mod Deportationerne. De sendte samtidig en Kopi af Protesten til den amerikanske Gesandt Brand Whitlock.

— — —

Fra Berlin meldes, at den tyske Regering den 8. ds. har udstedt en Erklæring, hvori den forklarer, at Foranstaltningerne ikke paa nogen Maade betyder Strabadser for Arbejderne, men de er en social Nødvendighed. Hovedsagelig paa Grund af det britiske Forbud mod belgisk oversøisk Handel, ved hvilken en stor Del af den belgiske Industribefolkning havde sit Underhold før Krigen, er talrige belgiske Arbejdere blevet uden Arbejde, hedder det, og Situationen bliver værre. Man har beregnet, at 1,560,000 Mennesker, eller en Femtedel af Belgiens Befolkning, behøver Hjælp. Der er gjort Skridt til at sende en Del af Deporteredes Fortjeneste til deres Familier i Belgien. Det tillades Arbejderne at besøge deres Hjem med visse Mellemrum, og det er deres Familier tilladt at ledsage dem til Tyskland, dersom de maatte ønske det. Der er endvidere sørget for, at de kan overvære Gudstjenester i deres eget Sprog.

— — —

Denne Erklæring af den tyske Regering lyder jo nokaa køn, men man kunde jo da paa Forhaand vide, at den tyske Regering nok skulde vide at give Grunde for sin umenneskelige Adfærd. At lægge Skyld paa det britiske Forbud mod belgisk oversøisk Handel, efter at Belgierne er under tysk Herredømme, det er da aabenbart Nonsense.

Reformationsfest.

(Slutning.)

Medens Literaturfagen, som omtales i sidste Stykke, er af stor og vidtrækkende Betydning og maa tages i Brug for at fremme Guds Riges Sag, ligesom det skete paa Reformationstiden og selvfølgelig er sket i langt højere Grad siden den Tid, saa er det talte Ord dog stedse det, som bedst kan naa til Hjertet. Derfor sendte Herren sine Vidner igennem Tiderne, for at Ordets Magt i Herrens Tjeneste kunde bringe Resultater for Guds Rige. Nu er det jo ikke noget Nyt, der skal til i Forkyndelsen, uden for saa vidt som man vil tale om at sætte særlig Kraft ind paa en Selvfornyelse som Ordets Bærere, men hvad der ligger Vægt paa, er at sætte alle Kræfter i Bevægelse.

I de engelsk-lutherske Kirkesamfund, og da ogsaa i de Samfund, som bruger andre Sprog, vil der blive afholdt Foredrag over Reformationen ud over hele Landet, og særlig Kirkens bedste Kræfter er her sat i Arbejde, men vi forstaar ogsaa, at der desuden bliver lagt et vældigt Arbejde paa at tilvise disse Foredrag, og saaledes sætter det Bevægelse ud over hele Linien. Atter her gælder det: Vil vi med i Rækken? Det er bleven sagt, at „Livet er en Landevej, og den, som sætter sig der, vil blive traadt ned!" Det er sandt. Hvis vi ikke vil anstrenge os for at give vort Folk den Føde, de trænger til, og som de har Krav paa, lad os saa ikke klage over, hvis de søger andre Græsgange. Vi **holder**, hvad vi **vinder**, og heller ikke mere. Men vi er nærmest til at **vinde** dem, hvis vi vil gøre vor Pligt.

Ogsaa paa det Omraade maa vi organisere, hvorledes vi saa kan komme af Sted med det. Foreløbig har vi udvalgt Emner til Afbenyttelse af hvem, der kan gøre Brug deraf, og de kan bruges af Ungdomsforeninger ved deres Møder, hvor det ofte kniber med at finde Vejledning. Disse Emner vil blive trykt i „Danskeren."

Illustrerede Foredrag over Reformationen vil ogsaa blive holdt, men de er jo vanskeligere at arrangere og vil vel næppe blive meget brugt iblandt os, dog er Komiteen villig til at bistaa saadanne, som maatte ønske at forsøge det, med Oplysning om Betingelserne og Betaling for Apparatet og lignende.

Flag, Medaljer, Brevkort og lignende vil blive forhandlet fra vort Forlagshus i Blair. Centralkomiteen har ladet en nydelig Broncemedalje forfærdige, og den kan købes til meget rimelig Pris i vort Forlagshus. Paa den ene Side er Luthers Billede, paa den anden Side et Billede af Luther, da han opslog sine Theses.

Selvfølgelig spiller Sangen og Musikken en stor Rolle i Festaarets Højtideligholdelse i den lutherske Kirke. Luther var Salmedigter og en Elsker af Musik og Betydningen deraf er let kendelig baade hos Luther selv og i den Kirkeafdeling, der bærer hans Navn. Vi Danske her i Amerika er ikke kommen vidt i saa Henseende, men lad os glæde os over, hvad vi har, og stræbe fremad.

Ved at samle Indberetning fra de forskellige lutherske Samfund her i Landet angaaende specielle Indsamlinger i Anledning af Reformationsfesten havde det vist sig, at foruden de sædvanlige Indsamlinger, der gøres aarlig til de forskellige Grene af Arbejdet, vil der i Aaret 1917 blive samlet ca. ti Millioner Dollars i Anledning af Festen. Saaledes har vi jo en Indsamling i Gang for at betale vor Gæld og samle et Fond til Pension for Præsterne. Denne samlede Sum omtales stedse i den engelske Presse som „the jubilee fund". Der er deri udtalt en Enhedstanke i Forhold til de mange Samfund. Deri er baade noget opmuntrende og noget, som tilstrænges, thi paa Grund af Sprogspørgsmaalet og andre Biting, som adskiller, kommer vi let til at se for lidt paa det, at alle de lutherske Samfund dog er fælles om Bekendelsen — den Augsburgske Bekendelse er Fællesbekendelse for hele den lutherske Kirke.

Endnu flere Ting kunde der være at nævne, men det kan komme frem ved anden Lejlighed. Min Hensigt med denne Oversigt har været at gøre Rede for, hvad Centralkomiteen arbejder for, og det er at haabe, at vi i vort kirkelige Arbejde maa være modtagelige for de Impulser, som kan hjælpe os til at føre et aktivt Arbejde for Kirkens Vækst og Udvikling.

N. P. Lang.

Det nye Maskinhus.

Ja, det er det, der nu gør os Brøk i Regningen; men Generalnævneren var nemlig den: **Det var en absolut Nødvendighed.** Det gamle Varmeapparat var aldeles uforsvarligt.

Det Stykke nye Arbejde, som her er udført, er altsaa ikke et Stykke Luksus, men en Hovedbetingelse for Fortsættelsen af Skolegerningen ved Dana College og Trin. Sem. Heller ikke er Arbejdet et Stykke Ekstravagance, men kun solidt og lige til Stregen.

Naar saa hele Arbejdet naar op til ca. $7,000, saa er det begrundet i, at alt Materiale er meget dyrt og Arbejdslønnen høj. Men denne Kendsgerning maatte vi jo bøje os for.

Her var intet at gøre. Paa den anden Side er alt henhørende til det nye Maskinhus i alle Maader tilfredsstillende. Det bør vi ogsaa glæde os over og være taknemmelige for.

Ja, men saa „Brøk i Regningen!" Skønt jeg ikke henregner mig selv hverken til de store eller smaa Profeter — kun til Profeternes Børn —, saa stod det klart for mig ved Harlan-Mødet: En Offerdag klarer ikke $7,000.

Det blev ogsaa bemærket. Anelsen laa aabenbart bagved belyst ved Forslaget: „Det paalægges Samfundets Board of Trustees at faa tilvejebragt Midler til at dække den dermed forbundne Udgift snarest muligt." — — — Jo, forstaar sig, Forslaget var let formet og antaget; men Resultatet — det er en anden Sag.

Hvordan var Situationen? Omtrent saadan: Finanssekretæren, Pastor J. P. Naarup, havde høstet ypperligt paa Markerne, hvad vi glædede os hjerteligt over, men hvad nu med Board af Trustees? Hveden er høstet — kun Aks her og der igen. Aks! Ved at samle Aks! Mon det fører til Maalet $7,000?

Ja, det var for mig i Øjeblikket en hel Solformørkelse. Men saa tænkte jeg igen: Om Natten aldrig er saa mørk, det bliver lyst om en Tid. „En Vej eller anden, vor Herre ved Raad." Ja, vist ved han Raad! Hans Raad er: „Betal Herren dine Løfter." Og „Gud elsker en glad Giver". Og „Giver, saa skal eder gives." Ord med Sollys.

Dejlige Ord, tænkte jeg, her er baade Herrens Befaling, Velsignelse og Forjættelse til hans Venner. Sig det højt, lød det til mig, saa Vennerne ud over hele Linien kan høre det!

Ja, blot det var et godt Tilknytningspunkt? Som et Lyn fra klar Himmel saa melder Tilknytningspunkterne sig. F. Eks. „Vi Kvinder" — „En genial Tanke" — „Jeg forbobler mit Bidrag" — „Ja, jeg gav alt for lidt" — „Skolegerningen er en Livssag." „Den er Samfundets Hjerte" — „Hvad vilde der blive af os, om vi ikke med Kraft fremhjælper og opholder Skolegerningen?" o. s. v.

Samfundsvenner! Lad os standse et Øjeblik og tænke over disse Hjerteudgydelser om **Skolemissionen**. Sagen er værd at tænke nøje over og værd at ofre for. Ikke sandt?

Sluttelig tre praktiske Vink:

1. I Søstermenigheder, der ikke har haft en Offerdag til bedste for det nye Maskinhus, bestem en Dag. Kom med os!

2. Og vi — mange enkelte Individer, der maa bekende med „Jagttageren" i „Danskeren", at vi gav for lidt, lad os fordoble vort Bidrag, helst flere Gange.

3. Og I, hele vor Søsterskare omkring i Menighederne og Kvindeforeningerne, sæt jer **i en kraftig Bevægelse for et Tilskud til Reformationsgaven** til bedste for det nye Maskinhus. Tillad mig at give dette Fingerpeg: „Vælg en eller to til at foretage denne Indsamling." Saa meget denne Gang. „Kristi Kærlighed tvinger os."

I broderlig Ærbødighed.
G. B. **Christiansen**.

En god Julegave.

Nu er det snart Jul, da vi atter kan fejre vor kære Frelsers Fødselsfest, og mange køber Gaver til Familie, Venner og Bekendte. Tillad mig at pege paa en god Julegave, hvorved Modtageren kan mindes dig hver Uge hele Aaret rundt. Det er „**Danskeren**". Har du ikke en Slægtning, Ven eller Bekendt, i hvis Hjem du gerne vilde se den? Men hvorfor saa ikke give ham „Danskeren" til Julegave? Bestil og betal den et Aar for ham. To Mænd talte sammen om „Danskeren", og den ene sagde til den anden: Faar du først „Danskeren" saa vil du blive saa glad ved den, at du ikke vil af med den igen. Det kan være, at det ogsaa kan gaa saadan med ham, som du giver „Danskeren", at den kan blive til Velsignelse for ham, og han kan blive saa glad ved den, at han vil ikke af med den igen.

Det har glædet mig at læse om den Kvindeforening og Ungdomsforening, der har lagt „Danskeren" ind paa Hospitaler og Pensionater, hvor der findes Danske. Tak, det var smukt gjort! Maa jeg have Lov at sige til andre Kvindeforeninger og Ungdomsforeninger: gak hen og gør ligesaa eller gør noget lignende.

Maalet er 700 nye Holdere. Venner, lad os hjælpes ad, saa skal vi nok faa dem, og vi maa have dem; thi ellers vil „Danskeren" møde med Underskud til næste Aarsmøde, og det maa den endelig ikke.

Paa Forhaand Tak for enhver Hjælp til at naa Maalet.

I broderlig Ærbødighed
A. C. **Weismann**.

Julehilsen.

Hermed sendes en kærlig Julehilsen til alle Børnehjemmenes Venner ud over Landet med Tak for Gaverne til de smaa paa vore Børnehjem i Aarene, der svandt, med Ønsket om en rigtig glædelig Julefest i Jesu Navn i Julen, som kommer, og med Bøn om at tænke ogsaa i Aar paa de forældreløse Børn, naar I samles til Juletræsfest, eller paa anden Maade samles til Fest for Julens store Gave, vor Herre Jesus Kristus. Ikke mindst i Aar, da alle Ting er saa dyre, trænger vore Børnehjem til en god Julegave.

Paa Børnehjems Bestyrelsens Vegne.

Eders hengivne J. **Søe**.

Pastor Chr. Sørensen.

(8. Dec. 1843—2. Nov. 1916.)

Atter meldes der hjemme fra om en af Indre Missions fremmeste Skikkelsers Bortgang. Past. Chr. Sørensen, siden 1888 Sognepræst ved Garnisonskirken i København, havde den 1. November om Aftenen overværet et Forretningsmøde for „Kristeligt Dagblad", hvis Formand han var, og Kl. 1 Natten efter vækkede han sin Hustru, da han følte sig syg; der blev straks sendt Bud efter Læge — noget efter udtalte han: Jeg tror, jeg skal have Hjemlov nu. Og idet han udtalte en Tak til sin omstaaende Slægt for al Kærlighed imod ham, sov han stille ind som et Barn, der lægger sig til Hvile i Moders Skød.

„Kr. Dgbl." af 3. Nov. skriver om den afdøde:

Midt i en Tid, hvor der „fedtes, fuskes, luskes, lumskes frem", stod Præsten ved Garnisons Kirke som en Mand, der ikke lod sig svaje hid og did af Vinden. Derfor var det, hans Venner elskede og højagtede ham.

Man vidste, hvor man havde ham.

Naar det gjaldt hans Fædreland. Faa har elsket deres Land inderligere end han. Ham frydede dets Glans, dets Ære, ham knuged dets Sorg, dets Savn. Gennem en Aarrække har han vist, i hvor høj Grad dets Forsvar laa ham paa Hjerte, aarle og silde var han rede til at bryde en Lanse for denne Sag. Og hvor sørgede han dybt over sit Folks Nedværdigelse i Synd og Skam. „Det danske Folk har tabt Evnen til at harmes", er der en, der har sagt. Den Evne havde Chr. Sørensen ikke tabt.

Vor Lands Kirke og den lutherske Bekendelse har næppe haft en mere trofast Fanevagt end Præsten ved Garnisons Kirke. Han var en Eleafar, hvis Haand hængte fast ved Sværdet. Nu skal Mærket „Chr. S." altsaa ikke ses mere. Der er skrevet mange varme Indlæg og slaaet mange drabelige Slag under det Mærke. Undertiden kunde Indlægene blive lidt lange, undertiden kunde hans stærke logiske Sans komme tilkort overfor Livets ulogiske Virkelighed, men slog han fejl, altid var der Marv i Slaget. Kompromis'er var ham af inderste Hjerte imod, hvor kunde han harmes over Lumskeri og Lavsind. For sin Kirkes Ære var han altid rede til at bryde en Lanse, og han lod sig ikke rokke af Pletten, naar det gjaldt at kæmpe mod det, der efter hans Overbevisning vilde udslette og fortone de klare Linier i Forholdet mellem Guds Rige og Verden.

Og dog havde han det store, frie Hjerte overfor alt, hvad han saa var af Gud.

Det skal ikke glemmes Præsten ved Garnisons Kirke, at han, den faste lutherske Mand, aabnede sin Kirke for andre Røster, blot han følte, at disse Røster vilde gaa Bud for den samme Herre. Hvor han mødte en kristen Personlighed, var han fri for al tarvelig Præsteforfængelighed og smaaligt Pedanteri.

Det skal heller ikke glemmes ham, at han, da „Vækkelsesmændene" slog til Lyd i Hovedstaden og naaede ud til Befolkningslag i Storstaden, der aldrig siden er naaet, resolut og selvforglemmende stillede sig Side om Side med de yngre Mænd, der dengang bar Herrens Sag frem. Naar han blot hørte Herrens Røst, glædede han sig. Han havde lært ikke saa lidt af den vanskelige Kunst „at dale". Dagens Byrde og Hede havde han baaret, nu var han en af de gamle, der saa andre gaa ind i sit Arbejde. Om Prædikestolene i Garnisons og Jakobs Kirke havde i tidligere Aar de flokkedes, der vilde høre et klart, djærvt Vidnesbyrd om Omvendelse og Syndernes Forladelse. Da Sognedelingerne kom, spredtes Guds Folk naturligt til de nye Sognekirker, hvortil de kom til at høre.

Men ikke kom der nogen Skuffelse til Orde derover, atter og atter kun Glæde, naar han saa yngre Mænd sætte deres Liv ind paa at tjene ikke Tiden, men Herren. Naar blot hans Herre voksede, saa vilde han gerne selv træde i Skygge.

De, der kun kendte Garnisons-Præsten paa Frastand, kunde faa Indtryk af en Prælats Selvbevidsthed og Myndighed, men de, der kom ham nærmere, følte sig beskæmmede ved den Ydmyghed og det Frisind, den Barnefromhed, de mødte hos denne Mand med den barske Fremtræden og de myndige Ord.

Det skal allermindst i dette Blad glemmes Chr. Sørensen, at han, da Bølgerne gik højst, stødt Last og Brast med Bladet og tog sin Tørn med, da Stormen kom.

„Der er nok af falske Venner, der ved første Anfegtning render". En af den Slags Venner var Chr. Sørensen ikke.

Hvad han i sin Skildring af Vennen, Vilh. Beck, skriver om dennes Trofasthed, kunde skrives om ham selv.

De, der kendte Chr. Sørensen bedst, bøjer sig i Ærbødighed for denne „Viking", for hans ydmyge Sind, hans Frisind, hans trofaste Hjerte, trofast mod den Sag, Indre-Mission, der havde faaet hans Ungdoms Kærlighed, trofast mod det Blad, hvis Mission i det danske Folk han havde en urokkelig Tillid til, trofast mod sin Herres Ord og trofast mod sine Venner.

Under Kors og Stjerne.
Nogle Sange.

Pastor J. Søe har udgivet et lille Hefte af Digte og Sange, som sælges til Fordel for vore Børnehjem. Hæftet koster kun 10 Cents, faas hos Pastor J. Søe, Marcus, Iowa, maaske ogsaa gennem Pub. House, Blair, Nebr.

Det kan kun glæde os at se alle Evner vies til Herrens Sag. I Pastor Søes smaa Sange vil du finde mangen en frugtbringende Tanke. Uden Tvivl vil du finde nogle af dine egne Tanker iklædt Ord, som du ikke selv formaaede at iklæde dem. Køb den, du vil ikke fortryde det.

P. S. Hvis Stedets Præst vil bestille en Bunke stor nok til, at der kan blive een til hver Mand, saa er der nok en flink Mand eller Kvinde, som paatager sig Arbejdet med at sælge dem. Det har jeg brugt flere Steder, og de faar **altid** udfolgt.

H. W. **Bondo**.

Ferndale, Cal.

Efteraarsfolen sendte fine milde Straaler og lokked saa mangt et Smil og venligt Ord frem om det gode Værk. Naturen klædte sig i Festglans i de Dage, vi havde Kredsmøde. Vi ventede vore Gæster ved Fernbridge med Automobil for at hjælpe dem til deres Bestemmelsessted. Jeg vil ikke skrive mere om Kredsmødet, da der vil komme et Referat af samme i Danskeren, men vi kan med Jubel i Stemmen udbryde og sige: Hidindtil har Herren hjulpet saa vel! Mangt et Bønnens Suk er blevet opsendt for vore unge og vort Folk, og Herren har velsignet os langt overfødigere, end vi kunne bede og forstaa. Maatte Guds Ord samle vort Folk i Guds Hus ets Hjem og bringe Lys, Lykke og Velsignelse til dem alle sammen, hvor de saa end bor og bygger, spredte blandt de mange Folkeslag. Ja, maatte Guds Aand vejlede hver enkelt Hjerte, og at de gamle kendte Toner om Synd og Naade, om Frelsen i Jesu Kriste Blod, om Guds Ords underfulde store Rigdom formedels Troen gribe de mange aandelige sovende Mennesker, som ligger i den aandelige Døds tunge dybe Dvale. Dollarbundne og Jordbundne sanser de ikke, hvad der hører til deres evige Vel. Maatte de komme til at udbryde: Jeg gav ham min Synd, han gav mig sin Naade! Tænk hvilket Bytte, jeg dog har gjort.

Menigheden holdt sit regelmæssige Kvartalsmøde en Uge efter Kredsmødets Slutning. Formanden udtalte sin Glæde over den gode Forretningssans, som var over Kvartalsmøderne og takkede Menigheden for de ekstra Udgifter, som den havde haft. Listerne til Indsamling til Skolesagen var ankomne og blev fremlagt, og vi tænker i nær Fremtid at kunne indsende dem.

Søndag den 26. Nov. havde vi Konfirmation i vor pæne lille Kirke: 10 af Menighedens unge aflagde den gode Bekendelse. Maatte de altid søge hen til Gud i Livets forskellige Omskiftelser. Han er de unges Vejleder og Beskytter. Ja, maatte alle, som har lovet at følge ham og at være ham tro, prøve sig selv med de unge, om de endnu staar paa Guds Side i Forsagelse og Tro.

Sluttelig en kærlig Hilsen til alle vore Gæster under Kredsmødet samt til Bladets Redaktør og Læsere.

Paa Menighedens Vegne.
Venligst
K. J.